

Verslag excursie Springendal op zaterdag 19 september 2020.

Met 10 personen werd onder leiding van Geert een flink deel van het Springendal verkend. Het was prachtig weer met een hoge temperatuur. Door corona kwam iedereen op eigen gelegenheid om 08.30 uur naar de parkeerplaats bij de brandtoren. Eerst liepen we een stukje langs de brandtorenweg. Vanaf daar was duidelijk te zien dat de open gebieden aan weerszijden van de Hooidijk nu met elkaar verbonden waren door kap van in verhouding jong loofbos.

Daarna ging het via "Het Onland" richting de vijvers. Een prachtig stuk gevarieerde natuur, van droog met jeneverbessen tot een kleinschalig beekdal met veel mos en vochtige stukjes. De beek was op plekken ondieper gemaakt door er grintdammetjes in aan te brengen.

Onderweg werden enkele reeën gespot en we vonden Vuurzwammetjes en een Wesp spin. Hier en daar stonden paddenstoelen, waaronder de Vliegenzwam. Op een helling het beeldje van bioloog Victor Westhoff (1916-2001).

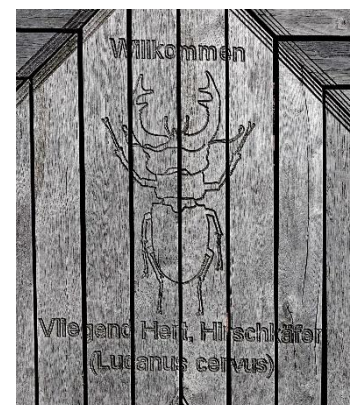
Hij heeft zich sterk gemaakt voor de bescherming van natuur.

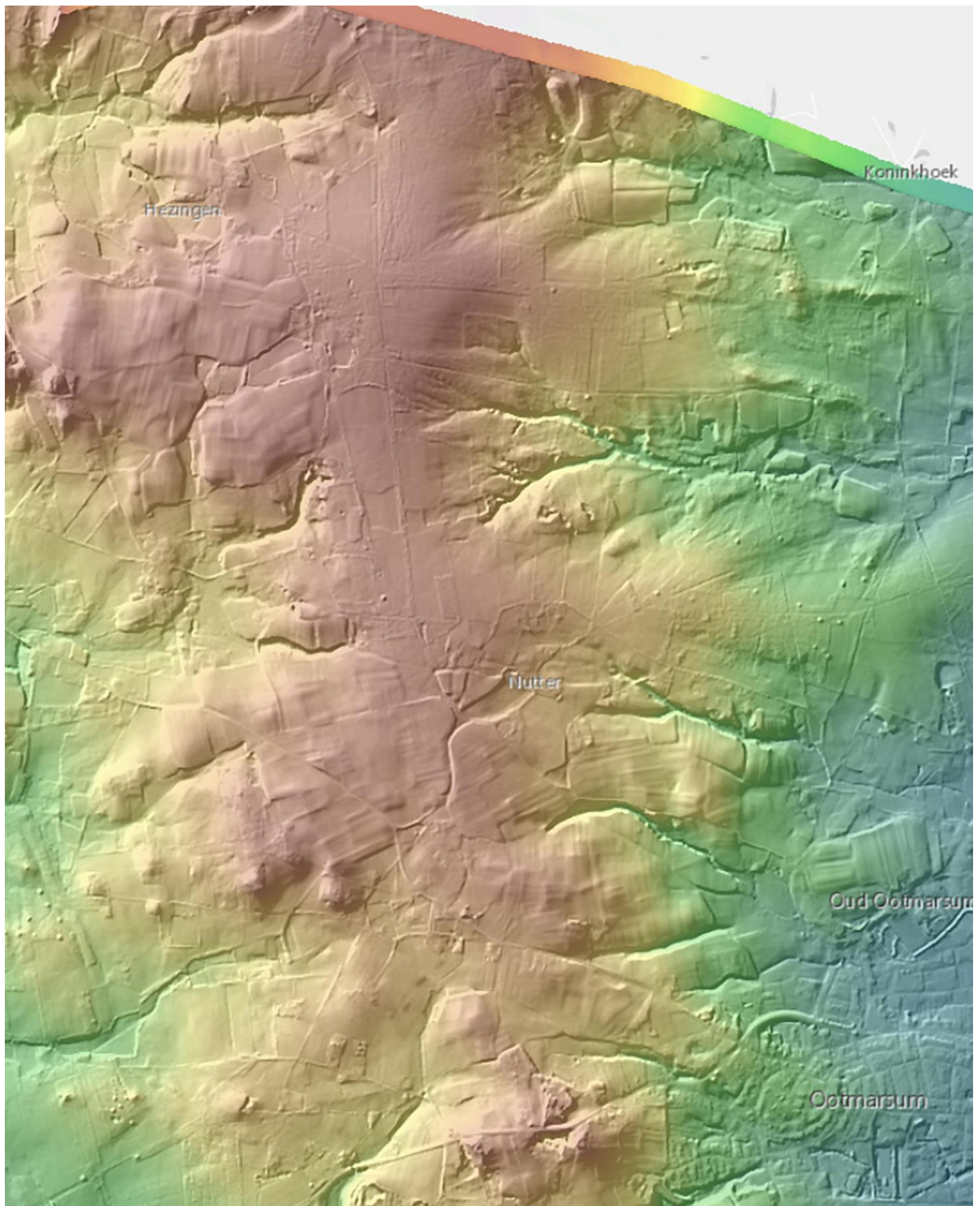
De omgeving van de vijvers is meestal druk bezocht, maar wij waren er vroeg, dus heerlijk rustig! Daarna ging het via de Hooidijk naar de Schabosch Esch. Hier werd in het recente verleden al veel gedaan aan herstel van het landschap. En dankzij een boer die zich goed wilde schikken zag daarbij kansen om een goede boterham te blijven verdienen. Dit was ook duidelijk zichtbaar aan het gevarieerde kleinschalige landschap. Geert kon er veel over vertellen.

Aan de Boortorenweg keken we bij de oude boorlocatie waar men eindelijk de vervuiling goed lijkt aan te pakken door een complete sanering. Om te voorkomen dat kleine dieren op de locatie komen, was er een raster geplaatst rondom de plek waar de vervuiling verwijderd wordt.

Op de grens met Duitsland staat in de Paardenslenke een bijzondere picknicktafel met de uitbeelding van een Vliegend hert. Die komen in deze omgeving nog voor, hierbij geholpen door de aanleg van zogenaamde broedstoven, een groep eikenpalen, deels in de grond gegraven. In de grond krijgt witrot (dat zijn schimmels) vat op de palen. De larven van het Vliegend hert leven van witrot gedurende de 6 tot 8 jaar dat ze in de bodem verblijven voordat ze verpoppen en daarna als kevers nog een kort tijdje bovengronds actief zijn met de voortplanting.

Daarna liep ons pad terug naar het startpunt waarbij we ook een prachtig herstelde doorkijk/doorsteek passeerden tussen de Paardenslenke en de Vlasbeekweg. Een in alle opzichten mooie excursie, op deze manier nog net mogelijk in een tijd met beperkingen.

Op deze hoogte kaart zijn duidelijk de verschillende riviertjes in het bezochte gebied te zien te zien

Bron: Hoogte kaart van Nederland <https://ahn.arcgisonline.nl/ahnviewer/>